

¹إِحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ، لِأَنَّ إِلَى الْإَبَدِ رَحْمَتَهُ.² لِيَقُلْ
مَعْدِبُو الرَّبِّ، الَّذِينَ قَدَّاهُمْ مِنْ يَدِ الْعَدُوِّ³ وَمِنْ الْبُلْدَانِ
جَمَعَهُمْ، مِنَ الْمَشْرِقِ وَمِنْ الْمَغْرِبِ، مِنَ الشَّمَالِ وَمِنْ
الْبَحْرِ.⁴ تَأْهُلُوا فِي الْبَرِّيَّةِ، فِي قَفْرِ يَلَا طَرِيقَ، لَمْ يَجِدُوا
مَدِينَةَ سَكَنٍ.⁵ جِيَاعٌ، عِطَاشٌ، أَيْضاً أَعْيَتْ أَنْفُسُهُمْ
فِيهِمْ.⁶ فَصَرَخُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَأَقَدَّهُمْ مِنْ
سَدَائِدِهِمْ،⁷ وَهَدَاهُمْ طَرِيقاً مُسْتَقِيماً لِيَذْهَبُوا إِلَى مَدِينَةِ
سَكَنٍ.⁸ فَلِيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ
أَدَمَ،⁹ لِأَنَّهُ أَسْبَعَ تَفْساً مُسْتَهْيَةً وَمَلَأَ نَفْساً جَائِعَةً خُبْراً.¹⁰
الْجَالِسُونَ فِي الظُّلْمَةِ وَظِلَالِ الْمَوْتِ، مُوتِقِينَ بِالذُّلِّ
وَالْحَدِيدِ،¹¹ لِأَنَّهُمْ عَصَوْا كَلَامَ اللَّهِ وَأَهَانُوا مَسُورَةَ الْعَلِيِّ،
فَأَدَلَّ قُلُوبَهُمْ بِتَعَبٍ، عَثَرُوا، وَلَا مَعِينَ.¹² ثُمَّ صَرَخُوا إِلَى
الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَخَلَّصَهُمْ مِنْ سَدَائِدِهِمْ،¹³ وَأَخْرَجَهُمْ مِنَ
الظُّلْمَةِ وَظِلَالِ الْمَوْتِ، وَقَطَعَ قُبُودَهُمْ.¹⁴ فَلِيَحْمَدُوا الرَّبَّ
عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ أَدَمَ،¹⁵ لِأَنَّهُ كَسَّرَ مَصَارِعَ
نُحَاسٍ وَقَطَعَ عَوَارِضَ حَدِيدٍ.¹⁶
وَالجَهَّالُ مِنْ طَرِيقِ مَعْصِيَتِهِمْ وَمِنْ آثَامِهِمْ
يُدَلُّونَ.¹⁷ كَرِهَتْ أَنْفُسُهُمْ كُلَّ طَعَامٍ وَأَفْتَرَبُوا إِلَى أَبْوَابِ
الْمَوْتِ.¹⁸ فَصَرَخُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَخَلَّصَهُمْ مِنْ
سَدَائِدِهِمْ،¹⁹ أَرْسَلَ كَلِمَتَهُ فَسَقَاهُمْ وَتَجَّاهُمْ مِنْ
تَهْلُكَاتِهِمْ.²⁰ فَلِيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ
أَدَمَ،²¹ وَلِيَذْبَحُوا لَهُ ذَبَائِحَ الْحَمْدِ، وَلِيُعَدُّوا أَعْمَالَهُ بِتَرْتِيبٍ.
التَّارِلُونَ إِلَى الْبَحْرِ فِي السُّفُنِ، الْعَامِلُونَ عَمَلًا فِي
الْمِيَاهِ الْكَثِيرَةِ،²² هُمْ رَأَوْا أَعْمَالَ الرَّبِّ وَعَجَائِبَهُ فِي
الْعُمُقِ.²³ أَمَرَ فَاهَا جَ رَبْحاً غَاصَّةً فَرَفَعَتْ
أُمُوجَهُ.²⁴ يَضَعُونَ إِلَى السَّمَاوَاتِ، يَهَيِّطُونَ إِلَى
الْأَعْمَاقِ. دَابَّتْ أَنْفُسُهُمْ بِالسَّقَاءِ.²⁵ يَتَمَابِلُونَ وَيَتَرْتَحُونَ
مِثْلَ السَّكْرَانِ، وَكُلُّ حِكْمَتِهِمْ ابْتَلَعَتْ.²⁶ قَيْضَرُحُونَ إِلَى
الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ، وَمِنْ سَدَائِدِهِمْ يُخَلِّصُهُمْ.²⁷ يَهْدِي
الْعَاصِفَةَ فَتَسْكُنُ، وَتَسْكُنُ أُمُوجُهَا.²⁸ قَيْضَرُحُونَ لِأَنَّهُمْ
هَدَّأُوا، قَيْهَدِيهِمْ إِلَى الْمَرْقَا الَّذِي يُرِيدُونَهُ.²⁹ فَلِيَحْمَدُوا
الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ أَدَمَ،³⁰ وَلِيَرْفَعُوهُ فِي
مَجْلِسِ السَّعْبِ وَلِيُسَبِّحُوهُ فِي مَجْلِسِ الْمَسَابِيحِ.³¹
يَجْعَلُ الْأَنْهَارَ قَفَاراً وَمَجَارِيَ الْمِيَاهِ مَعْطِشَةً،³² وَالْأَرْضَ
الْمُتْمِرَةَ سَيْحَةً مِنْ سَرِّ السَّاكِنِينَ فِيهَا.³³ يَجْعَلُ الْقَفْرَ
عَدِيرَ مِيَاهٍ وَأَرْضاً يَبْساً يَتَابِعُ مِيَاهِهِ.³⁴ وَيُسْكِنُ هُنَاكَ الْجِيَاعَ
فَيُهَيِّئُونَ مَدِينَةَ سَكَنٍ.³⁵ وَيَبْرَرُّونَ حُقُولاً وَيَغْرِشُونَ

¹Danket dem HERRN; denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich.² So sollen sagen, die erlöst sind durch den HERRN, die er aus der Not erlöst hat³ und die er aus den Ländern zusammengebracht hat vom Aufgang, vom Niedergang, von Mitternacht und vom Meer.⁴ Die irregingen in der Wüste, in ungebahntem Wege, und fanden keine Stadt, da sie wohnen konnten,⁵ hungrig und durstig, und ihre Seele verschmachtete;⁶ die zum HERRN riefen in ihrer Not, und er errettete sie aus ihren Ängsten⁷ und führte sie einen richtigen Weg, daß sie gingen zur Stadt, da sie wohnen konnten:⁸ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,⁹ daß er sättigt die durstige Seele und füllt die hungrige Seele mit Gutem.¹⁰ Die da sitzen mußten in Finsternis und Dunkel, gefangen in Zwang und Eisen,¹¹ darum daß sie Gottes Geboten ungehorsam gewesen waren und das Gesetz des Höchsten geschändet hatten,¹² dafür ihr Herz mit Unglück geplagt werden mußte, daß sie dalagen und ihnen niemand half;¹³ die zum HERRN riefen in ihrer Not, und er half ihnen aus ihren Ängsten¹⁴ und führte sie aus der Finsternis und Dunkel und zerriß ihre Bande:¹⁵ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die an den Menschenkindern tut,¹⁶ daß er zerbricht eiserne Türen und zerschlägt eiserne Riegel.¹⁷ Die Narren, so geplagt waren um ihrer Übertretung willen und um ihrer Sünden willen,¹⁸ daß ihnen ekelte vor aller Speise und sie

كُرُومًا فَتَضَعُ تَمَرَ عَلَيَّ. ³⁸ وَيُبَارِكُهُمْ فَيَكْثُرُونَ جِدًّا وَلَا
 يُقَلِّلُ بِهِائِمَهُمْ. ³⁹ ثُمَّ يَقْلُونَ وَيَبْتَخِنُونَ مِنْ صَعَطِ السَّرِّ
 وَالْحُزْنِ. ⁴⁰ يَسْكُبُ هَوَانًا عَلَى رُؤْسَاءَ وَيُضِلُّهُمْ فِي تَيْبِ بِلَا
 طَرِيقٍ، ⁴¹ وَيُعَلِّي الْمُسْكِينِ مِنَ الذَّلِّ وَيَجْعَلُ الْقَبَائِلَ مِثْلَ
 قُطْعَانِ الْعَتَمِ. ⁴² يَرَى ذَلِكَ الْمُسْتَقِيمُونَ فَيَفْرَحُونَ، وَكُلُّ
 إِيْمٍ يَسُدُّ قَاهُ. ⁴³ مَنْ كَانَ حَكِيمًا يَحْفَظْ هَذَا وَيَتَعَقَّلْ
 مَرَاجِمَ الرَّبِّ.

todkrank wurden;¹⁹ die riefen zum HERRN
 in ihrer Not, und er half ihnen aus ihren
 Ängsten,²⁰ er sandte sein Wort und machte
 sie gesund und errettete sie, daß sie nicht
 starben:²¹ die sollen dem HERRN danken
 für seine Güte und für seine Wunder, die
 er an den Menschenkindern tut,²² und Dank
 opfern und erzählen seine Werke mit
 Freuden.²³ Die mit Schiffen auf dem Meer
 fuhren und trieben ihren Handel in großen
 Wassern;²⁴ die des HERRN Werke erfahren
 haben und seine Wunder im Meer,²⁵ wenn
 er sprach und einen Sturmwind erregte,
 der die Wellen erhob,²⁶ und sie gen Himmel
 fuhren und in den Abgrund fuhren, daß
 ihre Seele vor Angst verzagte,²⁷ daß sie
 taumelten und wankten wie ein Trunkener
 und wußten keinen Rat mehr;²⁸ die zum
 HERRN schrieen in ihrer Not, und er
 führte sie aus ihren Ängsten²⁹ und stillte
 das Ungewitter, daß die Wellen sich
 legten³⁰ und sie froh wurden, daß es still
 geworden war und er sie zu Lande brachte
 nach ihrem Wunsch:³¹ die sollen dem
 HERRN danken für seine Güte und für
 seine Wunder, die er an den
 Menschenkindern tut,³² und ihn bei der
 Gemeinde preisen und bei den Alten
 rühmen.³³ Er machte Bäche trocken und
 ließ Wasserquellen versiegen,³⁴ daß ein
 fruchtbar Land zur Salzwüste wurde um
 der Bosheit willen derer, die darin
 wohnten.³⁵ Er machte das Trockene
 wiederum wasserreich und im dürrn
 Lande Wasserquellen³⁶ und hat die
 Hungrigen dahingesetzt, daß sie eine
 Stadt zurichten, da sie wohnen
 konnten,³⁷ und Äcker besäen und

Psalms 107

Weinberge pflanzen möchten und die jährlichen Früchte gewinnen.³⁸ Und er segnete sie, daß sie sich sehr mehrten, und gab ihnen viel Vieh.³⁹ Sie waren niedergedrückt und geschwächt von dem Bösen, das sie gezwungen und gedrunge hatte.⁴⁰ Er schüttete Verachtung auf die Fürsten und ließ sie irren in der Wüste, da kein Weg ist,⁴¹ und schützte den Armen vor Elend und mehrte sein Geschlecht wie eine Herde.⁴² Solches werden die Frommen sehen und sich freuen; und aller Bosheit wird das Maul gestopft werden.⁴³ Wer ist weise und behält dies? So werden sie merken, wie viel Wohltaten der HERR erzeugt.